

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: A. L.,
bytem V.
zastoupený Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou
sídlem Muchova 223/9, Praha 6

proti
žalovanému: Český telekomunikační úřad,
sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2013, č. j. ČTÚ-42 219 /2013-603

takto:

- I. Žalobci se přiznává osvobození od soudních poplatků.
- II. Rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 19. 6. 2013 č.j. ČTÚ-42 219/2013-603 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 242 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, advokátce, se sídlem Praha 6, Muchova 9/223, se přiznává odměna za zastupování ve výši 12 342 Kč, která bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze, ve znění jejího doplnění, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro

severočeskou oblast ze dne 9. 4. 2013, č.j. ČTÚ 245 178/2012-635/X.vyř.-UrL, jímž byla žalobci uložena úhrnná pokuta ve výši 40 000 Kč podle ustanovení § 119 odst. 7 zákona č.127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“) za přestupky podle ustanovení § 119 odst.1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, kterých se dopustil opakovaným zlomyslným voláním na číslo tísňového volání 158 ve dnech 7. 8. 2012 v době od 20:00 hod. do 21:00 hod., 26. 8. 2012 v době od 14:30 hod. do 17:21 hod., 30. 8. 2012 v době od 13:04 hod. do 16:40 hod., 30. 9. 2012 v době od 17:00 hod. do 19:50 hod., 19. 10. 2012 v době od 18:15 hod. do 19:14 hod., 24. 10. 2012 v době od 11:43:35 hod. do 16:10 hod., 9. 11. 2012 v době od 16:24 hod. do 19:16 hod., 14. 11. 2012 v době od 16:06 hod. do 19:13 hod., 23. 11. 2012 v době od 10:00 hod. do 12:10 hod., 24. 11. 2012 v době od 14:30 hod do 15:19 hod., 29. 11. 2012 v době od 13:55 hod. do 14:06 hod., 5. 12. 2012 v době od 10:00 hod. do 12:10 hod., 7. 12. 2012 v době od 10:00 hod do 12:26 hod., 19. 12. 2012 v době od 10:11 hod. do 11:08 hod., 28. 12. 2012 v době od 12:00 hod. do 12:51 hod., 2. 1. 2013 v době od 14:05 hod. do 15:10 hod. a 9. 1. 2013 v době od 11:00 hod. do 12:00 hod.

2. Žalobce ve věci podal žalobu, kterou prostřednictvím zástupkyně doplnil a uvedl, že se závěry správních orgánů nesouhlasí. Dle názoru žalobce se správní orgány nezabývaly otázkou přičetnosti, resp. možné nepřičetnosti žalobce ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), když nezkoumaly, zda žalobce byl schopen či neschopen rozpoznat nebezpečnost svého činu a zda byl schopen či neschopen své jednání ovládat. V této souvislosti poukázal na to, že v řízení vypracovaný znalecký posudek MUDr. J. T. je zcela v rozporu se znaleckým posudkem vypracovaným ve věci jiného přestupkového řízení žalobce znalcem doc. MUDr. I. Ž., CSc. dne 27. 11. 2015, ze kterého zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce v době páchaní přestupku trpěl a trpí duševní poruchou, a to tzv. poruchou s bludy. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v inkriminované době vymizelé s tím, že dle znalce je jeho posudek platný minimálně od doby prvního znaleckého zkoumání žalobce MUDr. B. M. v roce 2007, se kterým se tento znalec ve svých závěrech ztotožňuje.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na to, že v projednávané věci byl v průběhu řízení vypracován znalecký posudek MUDr. J. T., znalcem z oboru psychiatrie, který jednoznačně konstatoval, že žalobce byl v době spáchání přestupku přičetný, když jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti nebyly vymizelé. Dle názoru žalovaného právě a pouze tento znalecký posudek stav žalobce v inkriminované době a tedy i jeho přičetnost popisuje nejobjektivněji a nejvěrohodněji, jelikož tento zkoumal duševní stav žalobce, v době velmi blízké době spáchání přestupku, pro něž bylo správní řízení s žalobcem vedeno. Pouze tento znalecký posudek může být jediným dostatečně přesvědčivým podkladem pro posouzení daného jednání žalobce a znalecký posudek doc. MUDr. Ž., CSc., ze dne 27. 11. 2015, nemůže být přesvědčivým podkladem pro konstatování nepřičetnosti žalobce v době spáchání přestupku.
4. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 25. 6. 2018 účastníci řízení setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
5. Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severočeskou oblast ze dne 9. 4. 2013 č.j. ČTÚ-245 178/2012-635/X. vyř. – UrL, rozklad žalobce ze dne 12. 4. 2013 a v neposlední

řadě žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2013 č.j. ČTÚ- 42 219/2013-603. Ve správním spise se pak rovněž nachází znalecký posudek vypracovaný MUDr. J. T. ze dne 10. 2. 2013. V soudním spise je založen znalecký posudek MUDr. B. M. ze dne 2. 8. 2007, lékařská zpráva vypracovaná MUDr. P. M. ze dne 6. 3. 2012, znalecký posudek doc. MUDr. I. Ž., CSc. ze dne 27. 11. 2015 a Ústavní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinické psychologie Psychiatrické nemocnice Bohnice ze dne 5. 12. 2016.

6. Ze spisového materiálu, předloženého žalovaným správním orgánem, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
7. Rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severočeskou oblast, ze dne 9. 4. 2013, č.j. ČTÚ-245 178/2012-635/X vyř.-UrL, byla žalobci, podle ustanovení § 119 odst.7 zákona o elektronických komunikacích, uložena úhrnná pokuta, ve výši 40.000,-Kč, za spáchání přestupku, podle ustanovení § 119 odst.1 písm. e) uvedeného zákona, kterých se dopustil tím, že ve dnech 7. 8. 2012 v době od 20:00 hod. do 21:00 hod., 26. 8. 2012 v době od 14:30 hod. do 17:21 hod., 30. 8. 2012 v době od 13:04 hod. do 16:40 hod., 30. 9. 2012 v době od 17:00 hod. do 19:50 hod., 19. 10. 2012 v době od 18:15 hod. do 19:14 hod., 24. 10. 2012 v době od 11:43:35 hod. do 16:10 hod., 9. 11. 2012 v době od 16:24 hod. do 19:16 hod., 14. 11. 2012 v době od 16:06 hod. do 19:13 hod., 23. 11. 2012 v době od 10:00 hod. do 12:10 hod., 24. 11. 2012 v době od 14:30 hod. do 15:19 hod., 29. 11. 2012 v době od 13:55 hod. do 14:06 hod., 5. 12. 2012 v době od 10:00 hod. do 12:10 hod., 7. 12. 2012 v době od 10:00 hod. do 12:26 hod., 19. 12. 2012 v době od 10:11 hod. do 11:08 hod., 28. 12. 2012 v době od 12:00 hod. do 12:51 hod., 2. 1. 2013 v době od 14:05 hod. do 15:10 hod. a 9. 1. 2013 v době od 11:00 hod. do 12:00 hod. uskutečnil z veřejných telefonních automatů a z mobilního telefonu č. X a č. Y opakovaná zlomyslná volání na číslo tísňového volání 158, kdy jeho oznámení se netýkala ohrožení života, zdraví, majetku a veřejného pořádku. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení v paušální výši 1 000 Kč, do 15 ti dnů od právní moci rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že z úředních záznamů Policie ČR vyplývá, že žalobce ve výše specifikovaných časech a dnech, opakovaně volal na linku tísňového volání 158, kdy jeho oznámení se netýkala ohrožení života, zdraví, majetku, ani veřejného pořádku. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že se žalobce dopustil přestupku, podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích. Pokud se jedná o posouzení odpovědnosti žalobce za protiprávní jednání, naplňující znaky přestupku, vycházel správní orgán I. stupně ze znaleckého posudku, vypracovaného MUDr. J. T., z jehož závěru vyplývá, že znalec u žalobce duševní poruchu, ve smyslu psychózy nezjistil. Byla zjištěna porucha osobnosti, která je anomálně a disharmonicky strukturovaná a s akcentovanými, paranoidním a perzekučními rysy. Dále byla zjištěna závislost na alkoholu s tím, že je vysoce pravděpodobné, že v inkriminované době spáchání přestupků se nacházel ve stavu opilosti. V době vyšetření ani v době, kdy se dopouštěl inkriminovaného jednání, nebyla zjištěna duševní choroba. Rozpoznávací schopnosti žalobce byly v době inkriminované činnosti zcela zachovány, ovládací schopnosti mohly být vlivem opilosti, v inkriminované době, sníženy. Ovládací ani rozpoznávací schopnosti nebyly vymizelé. Snížení ovládacích schopností bylo způsobeno především požitím alkoholu s tím, že z psychiatrického hlediska je vhodné, aby se jmenovaný podrobil léčbě ústavní formou. Na základě tohoto posudku pak správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobce je přičetný a tudíž odpovědný za spáchání výše uvedených přestupků, neboť mohl rozpoznat, že jde o porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a své jednání mohl ovládat. Jeho

ovládací schopnosti zřejmě byly v inkriminované době sníženy požitím alkoholu, avšak do tohoto stavu se přivedl sám a nezbavil se tím odpovědnosti za své jednání. Vzhledem k tomu, že bylo vedeno společné přestupkové řízení, ve věci několika přestupků, aplikoval správní orgán absorpční zásadu a uložil mu úhrnnou pokutu.

8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím, ze dne 19. 6. 2013, č.j. ČTÚ-42 219/2013-603, tak, že rozklad byl zamítnut a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný shrnul průběh správního řízení a závěry správního orgánu I. stupně a konstatoval, že se ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobce se svým protiprávním jednáním dopustil přestupku, podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, s tím, že toto jednání bylo provedenými důkazy spolehlivě prokázáno. Z listinných důkazů, které jsou součástí spisu, vyplývá, že žalobce v inkriminovaném období a časech uskutečnil z veřejných automatů a z mobilního telefonu č. X a č. Y opakovaně zlomyslná volání na číslo tísňového volání 158, kdy nečinil žádná oznámení, nebo hovořil nesouvisle a nesmyslně a jeho oznámení se netýká ohrožení života, zdraví, majetku ani veřejného pořádku, avšak tato volání měla za následek neodůvodněné blokování čísla tísňového volání a následné výjezdy policejní hlídky. I přes poučení žalobce, jaký je účel linky, tísňového volání, tento ve svém jednání pokračoval, a toto i přesto, že za stejný přestupek mu byla již dříve pokuta uložena. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce v rozkladu neuvedl žádné nové skutečnosti nebo důkazy, které by mohly mít vliv na posouzení předmětné věci. K předcházejícímu průběhu řízení žalovaný konstatoval, že byl vyhotoven znalecký posudek ohledně přičetnosti žalobce a jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost činu či své jednání ovládat. Závěry tohoto posudku neprokázaly, že by u žalobce byla zjištěna v době vyšetření, či v době spáchání přestupků duševní porucha, která by způsobila jeho nepřičetnost a tím vyloučila odpovědnost za jeho jednání. K existenci duševní poruchy musí přistoupit další skutečnost, a to neschopnost rozpoznat nebezpečnost činu nebo neschopnost ovládat své jednání. Znalecký posudek uvádí, že rozpoznávací schopnosti byly v době inkriminované činnosti zcela zachovány, připouští však, že ovládací schopnosti mohly být vlivem opilosti v inkriminované době sníženy. Žalobce ve svém rozkladu popřel, že by byl závislý na alkoholu. V této souvislosti žalovaný poukázal na to, že při projednávání přestupku bylo nejméně jednou spolehlivě prokázáno, že žalobce byl pod silným vlivem alkoholu a to hodnotil v jeho neprospěch, neboť si takový stav vyvolal sám. Pokud se jedná o hodnocení výše uložené sankce, ztotožnil se žalovaný s odůvodněním správního orgánu I. stupně.
9. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán /§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. (dále jen „s.ř.s.“)/, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
10. Jak bylo výše uvedeno, žalobci byla uložena pokuta, podle ustanovení § 119 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích, za přestupek podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. e) téhož zákona, podle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že uskutečňuje zlomyslná volání na číslo tísňového volání. Tohoto jednání se měl žalobce dopustit opakovaným, zlomyslným voláním na číslo tísňového volání 158 ve shora uvedených dnech a časech.
11. Podle ustanovení § 5 zákona o přestupcích za přestupek není odpovědný, kdo pro duševní poruchu v době jeho spáchání nemohl rozpoznat, že jde o porušení nebo ohrožení zájmu

chráněného zákonem, nebo nemohl ovládat své jednání. Odpovědnosti se však nezbujuje ten, kdo se do stavu nepřičetnosti přivedl, byť i z nedbalosti, požitím alkoholu nebo užitím jiné návykové látky.

12. V projednávané věci je mezi stranami nesporné, že se žalobce vytýkaného jednání v uvedených dnech dopustil. V čem se však žalobce a žalovaný neshodnou, je otázka, zda je žalobce za uvedené přestupky odpovědný, neboť žalobce má za to, že v době jejich spáchání nebyl pro duševní poruchu přičetný. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgány vycházely ze zjištění Policie ČR, audionahrávek a ze znaleckého posudku, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného dne 10. 2. 2013 MUDr. J. T. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že u žalobce nebyla v době vyšetření ani v době, kdy se měl dopustit inkriminovaného jednání (zlomyslná volání na číslo tísňového volání 158 ve dnech 7. 8. 2012, 26. 8. 2012, 30. 8. 2012, 30. 9. 2012, 19. 10. 2012, 9. 11. 2012, 14. 11. 2012, 23. 11. 2012, 24. 11. 2012, 29. 11. 2012, 5. 12. 2012, 7. 12. 2012, 19. 12. 2012, 28. 12. 2012 a 2. 1. 2013), zjištěna duševní choroba. Osobnost žalobce je anomálně a disharmonicky strukturovaná s akcentovanými paranoidními a persekučními rysy. Byla u něho zjištěna závislost na alkoholu. Jeho rozpoznávací schopnosti byly v době inkriminované činnosti zcela zachovány. Ovládací schopnosti mohly být vlivem opilosti v inkriminované době sníženy. Ani ovládací, ani rozpoznávací schopnosti u posuzovaného, nebyly vymizelé. Snížení ovládacích schopností bylo způsobeno především požitím alkoholu.
13. Podle ustanovení § 77 odst. 2 s.ř.s. může soud v rámci dokazování zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak. Soud jím provedené důkazy hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného.
14. Podle ustanovení § 52 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodne, které z navržených důkazů provede a může provést i důkazy jiné.
15. Citované ustanovení § 77 s.ř.s. zakládá právo soudu dokazováním ujasnit nebo upřesnit skutkový stav věci, ze kterého správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel, ale také právo soudu důkazy provedenými a hodnocenými nad rámec zjistit nový či jiný skutkový stav, jako podklad pro rozhodování a porovnat jej s užitou právní kvalifikací, kdy soud není vázán ani důkazními návrhy. Tedy může provést i další důkazy k úplnému přezkoumání i co do stavu skutkového. Správní soud je přitom při přezkoumávání žalobou napadeného rozhodnutí povinen posoudit a zhodnotit, zda správní orgán dostatečně zjistil a objasnil skutkový stav, z něhož při rozhodování vycházel.
16. V dané věci žalobce poukazoval na to, že v mezidobí od vypracování znaleckého posudku MUDr. J. T., byly vypracovány další dva znalecké posudky, a to znalecký posudek doc. MUDr. I. Ž, CSc. dne 27. 11. 2015 a Ústavní znalecký posudek Psychiatrické nemocnice Bohnice ze dne 5. 12. 2016, které oba shodně vyvracejí závěry znaleckého posudku MUDr. T., ze kterého správní orgány, při posuzování v dané věci, vycházely a navrhl provedení těchto posudků k důkazu. Žalobce dále poukázal na závěry znaleckého posudku vypracovaného dne 2. 7. 2007 MUDr. B. M. a rovněž tento navrhl provést k důkazu.
17. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného k žádosti Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování, 3. Oddělení Děčín dne 2. 7. 2007 MUDr. B. M. za účelem posouzení duševního stavu žalobce v souvislosti se

spácháním trestného činu poškozování a ohrožování obecně prospěšného zařízení dle § 182 odst. 1 písm. g) trestního zákona, v tehdy platném znění, kterého se měl žalobce dopustit dne 2. 1. 2007, vyplývá, že v době spáchání tohoto trestného činu žalobce trpěl duševní chorobou, konkrétně tzv. trvalou poruchou s bludy, což je duševní choroba v pravém slova smyslu, tj. psychóza. Žalobce v době spáchání trestného činu nebyl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a nebyl schopen své jednání ovládat. Ovládací rozpoznávací schopnosti byly u něj sníženy až na hranici vymizení.

18. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného k žádosti Českého telekomunikačního úřadu, dne 10. 2. 2013 MUDr. J. T., k posouzení duševního stavu žalobce v souvislosti s jednáním naplňujícím znaky přestupku na úseku elektronických komunikací podle § 119/1 e) s odkazem na § 33 odst. 12 zákona o elektronických komunikacích, kterého se měl žalobce dopustit ve dnech 7. 8. 2012, 26. 8. 2012, 30. 8. 2012, 30. 9. 2012, 19. 10. 2012, 9. 11. 2012, 14. 11. 2012, 23. 11. 2012, 24. 11. 2012, 29. 11. 2012, 5. 12. 2012, 7. 12. 2012, 19. 12. 2012, 28. 12. 2012 a 2. 1. 2013 vyplývá, že u žalobce nebyla v době vyšetření ani v době, kdy se měl dopustit inkriminovaného jednání zjištěna duševní choroba. Osobnost žalobce je anomálně a disharmonicky strukturovaná s akcentovanými paranoidními a perzekučními rysy. Byla u něho zjištěna závislost na alkoholu. Jeho rozpoznávací schopnosti byly v době inkriminované činnosti zcela zachovány. Ovládací schopnosti mohly být vlivem opilosti v inkriminované době sníženy. Ani ovládací ani rozpoznávací schopnosti u posuzovaného nebyly vymizelé. Snížení ovládacích schopností bylo způsobeno především požitím alkoholu.
19. Ze znaleckého posudku, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného na žádost Českého telekomunikačního úřadu, dne 27. 11. 2015, doc. MUDr. I. Ž., CSc. k posouzení duševního stavu žalobce v souvislosti s obviněním z přestupku, podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích (uskutečnění zlomyslných volání na číslo tísňového volání), kterého se měl žalobce dopustit ve dnech 28. 5. 2015, 5. 6. 2015, 8. 6. 2015 a 1. 7. 2015, vyplývá, že v době páchaní uvedených přestupků trpěl žalobce tzv. poruchou s bludy. Rozpoznávací a ovládací schopnosti žalobce v době zlomyslných volání byly v důsledku duševní poruchy – trvalé poruchy s bludy vymizelé. Ovládací a rozpoznávací schopnosti žalobce v roce 2014 lze považovat za obdobné jako v roce 2015. K dotazu, zda má psychické onemocnění žalobce stabilní charakter nebo zhoršující, resp. v jakém časovém horizontu lze považovat posudek za platný, neboť stejné jednání se stále opakuje, znalec uvedl, že když žalobce „zlomyslně volá“, pak vždy je to u něj projevem duševní poruchy závažného charakteru. Posudek je platný minimálně od doby prvního znaleckého zkoumání MUDr. M. (r. 2007), se kterým se stávající znalec naprosto ve svých závěrech ztotožňuje.
20. Ze závěrů ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, vypracovaného k žádosti Českého telekomunikačního úřadu, Psychiatrickou nemocnicí Bohnice, ze dne 5. 12. 2016, v souvislosti s obviněním z přestupku, podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích (uskutečnění zlomyslných volání na číslo tísňového volání), kterého se žalobce měl dopustit ve dnech 25. 3. 2016 a 1. 5. 2016 vyplývá, že v době uskutečňování zlomyslných volání trpěl žalobce duševní poruchou, a to poruchou s bludy. Jedná se o poruchu psychotickou, jejíž nejnapadnější klinickou charakteristikou jsou bludy. Dále byla přítomna opilost neurčeného stupně v rámci škodlivého užívání alkoholu. Rozpoznávací a ovládací schopnosti posuzovaného byly v době uskutečňování zlomyslných volání

vymizelé, v důsledku duševní poruchy. Porucha s bludy je onemocnění trvalé, chronické, špatně léčitelné. Intenzita bludů a jejich dopad na jednání posuzovaného závisí na vlastním onemocnění i vnějších okolnostech, např. rozrušení úředním dopisem, opilost apod. U posuzovaného nebyla zjištěna závislost na alkoholu, jiné psychotropní látky neužívá. Posuzovaný trpí trvalou duševní poruchou – poruchou s bludy. Jde o chronické, letité onemocnění, vymizení této poruchy je nepravděpodobné (prognóza je nepříznivá); lze tedy předpokládat dlouhodobý stabilní průběh obdobný současnému. Nelze předjímat budoucí, rozpoznávací a ovládací schopnosti posuzovaného. K dotazu, zda lze ovládací a rozpoznávací schopnosti žalobce hodnotit zpětně k roku 2007, kdy se poprvé podrobil znaleckému zkoumání, znalecký ústav odpověděl, že ano s tím, že problematika se u posuzovaného prakticky nezměnila. Bludy jsou obdobného obsahu. Znalecký ústav vyjádřil souhlas se závěry znaleckého posudku MUDr. B. M. z roku 2007, který hodnotil rozpoznávací a ovládací schopnosti posuzovaného jako vymizelé. Duševní porucha je stabilní, významně se v posledních letech nemění. Znalecké posudky MUDr. B. M. a doc. MUDr. I. Ž., CSc. a posudek znaleckého ústavu jsou v souladu. Odlišné jsou závěry posudku MUDr. T., který za primární považoval vliv alkoholu a diagnostikoval závislost na alkoholu; nezjistil poruchu s bludy. Příčinou odlišných závěrů znalců – psychiatrů je zejména diagnostická složitost tohoto případu, ale i to, že znalecké zkoumání v roce 2013 probíhalo po konzumaci alkoholu posuzovaným; po úmrtí syna M. dne 13. 11. 2012.

21. Z uvedeného vyplývá, že skutkový stav, který vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, na základě něhož učinil závěr o odpovědnosti žalobce za spáchané přestupky, neodpovídá zjištěním učiněným znalci na základě znaleckého zkoumání duševního stavu žalobce v roce 2015 a 2016.
22. Je sice pravdou, že se tyto znalecké posudky (znalecký posudek doc. MUDr. I. Ž., CSc. ze dne 27. 11. 2015 a Ústavní znalecký posudek Psychiatrické nemocnice Bohnice ze dne 5. 12. 2016), vyjadřovaly k duševnímu stavu žalobce v jiném, než pro posuzovanou věc, rozhodném období, avšak oba se shodly na tom, že posuzovaný (žalobce) trpí trvalou duševní poruchou – poruchou s bludy s tím, že jde o chronické, letité onemocnění, vymizení této poruchy je nepravděpodobné (prognóza je nepříznivá). K dotazu, zda lze ovládací a rozpoznávací schopnosti žalobce hodnotit zpětně k roku 2007, kdy se poprvé podrobil znaleckému zkoumání, se oba posudky shodly na tom, že ano s tím, že problematika se u posuzovaného prakticky nezměnila, bludy jsou obdobného obsahu.
23. Za tohoto stavu dle názoru soudu neobstojí závěr žalovaného, že žalobce je za vytýkaná jednání, jimiž naplnil skutkovou podstatu přestupku uvedeného v ustanovení § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích odpovědný, a soudu tak nezbylo, než napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení žalobce představuje v dané věci náhradu jízdních výdajů a to za cestu z V. do Prahy a zpět v celkové částce 242,- Kč.
25. Ve výroku IV. soud přiznal ustanovené zástupkyni Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, advokátce odměnu za právní zastupování žalobce. Jde o 3 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí zastoupení, doplnění žaloby a účast u jednání před soudem dne 25. 6. 2018), dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. b), d), g) vyh.č.177/1996 Sb., a 3 paušály po 300

Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. Dále byla jako součást odměny zástupkyně žalobkyně přiznána 21% DPH, z celkové odměny za právní zastoupení, v částce 2 142 Kč, neboť právní zástupkyně žalobce je plátkyní DPH. Celková výše odměny ustanovené zástupkyně činí 12 342 Kč. Odměnu za zastupování platí stát.

26. Vzhledem k tomu, že žalobce prokázal, že v jeho případě jsou naplněny podmínky ustanovení § 36 odst. 3 s.ř.s., soud žalobci přiznal osvobození od soudních poplatků.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. června 2018

JUDr. Marcela Rousková v. r.

samosoudkyně